

Nr 9.

Av herr **Andersson, Axel, m. fl.**, om en rättvisare anpassning av
hyror och bostadstillägg vid pensionärshem.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 14.)

Stockholm den 17 januari 1951.

Axel Andersson.

Hj. Weiland.

Emil Petersson.

Nr 10.

Av herrar **Ramberg** och **Werner**, om vidgad rätt till statsbidrag för anskaffande av bostäder åt provinsialläkare å landsbygden.

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse om ändrad lydelse av § 2 i kungörelsen den 2 december 1921 (SFS 1921: 678), ändrad genom kungörelsen den 15 mars 1946 (SFS 1946: 83), angående anskaffande av bostäder åt provinsialläkare å landsbygden, kan statsbidrag numera utgå till sådana bostäder med högst en tredjedel å beräknade kostnader eller köpesumman, däri inräknade utgifter för garage och nödiga uthus men ej för tomt, dock högst 25 000 kronor för varje bostad. Sistnämnda kungörelse trädde i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt däri meddelad uppgift utkommit från trycket i svensk författningssamling.

Den kungl. kungörelsens tillämpning har emellertid medfört, att ansökan om statsbidrag till förvärv och renovering eller nybyggnad av provinsialläkarbostäder med mottagningslokaler, vilkas iordningställande påbörjats omedelbart före den 15 mars 1946, icke kunnat av Kungl. Maj:t upptagas till prövning.

Följden härav har blivit, att exempelvis en mindre kommun, som ingår i provinsialläkardistriktet och av myndigheterna föreskrivits utgöra stationsort för provinsialläkaren och vilken med stora uppoffringar förvärvat och renoverat eller nyuppfört bostad med ändamålsenliga mottagningslokaler för denne, icke kan komma i åtnjutande av statsbidrag därför att planeringen eller iordningställandet av lokalerna kommit att ske kort tid före den kungl. kungörelsens utfärdande den 15 mars 1946 eller att lokalernas ianspråktagande kunnat ske först lång tid efter kungörelsens utkommande från trycket i svensk författningssamling, trots att såväl länsstyrelsen som kungl. medicinalstyrelsen tillstyrkt statsbidrag med maximibeloppet 25 000 kronor.

Om det vidare beaktas att jämväl hyresersättningen för bostaden och mottagningslokalerna fastställles genom länsstyrelsen och till belopp, som icke på långt när täcker räntekostnaden för det i bostaden och lokalerna nedlagda kapitalet, synes bördan för stationeringskommunen bliva av den storleksordningen, att ett statsbidrag till tidigare nämnt belopp bör vara motiverat och närmast betraktas som ett uppmuntringsbidrag för åstadkommande av läkarkrafternas förstärkande å den glesbebyggda landsbygden med dess ofta bristfälliga kommunikationer.